

PROCHNIENIE (15) *sb n*

Tekst nie oznacza ó oraz é.

sg G prochnieni(a) (14). ◇ D prochnieniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. próchnieć; poza tym w objaśnieniu s.v. próchno.

Proces gnilny; caries Cn (15) :

a. W ciele (10) :

prochnienie czego (2): [rozmarynowa wódka palona] od prochnienia y zagniłości ciała broni y fiŧthłę leczy FalZioł II 10d, V 25v.

*Szereg: »prochnienie i zagniłość« [szyk 8:2] (10): Też gdy vwarzyŧz Pięćperŧth s piretrum/ łtrochą miodu á tim łobie vŧtha wymyway/ ábowiem od prochnienia vŧta y od zagniłości wybawia. FalZioł 102d; Cinamon kthori s czamoŧci ku rumianoŧci pochodzi/ ma włoŧnoŧć ŧubtelną/ przyciągającą, otwierającą/ zagniłości y prochnienia kaźdego w ciele broniącą y odwilżającą. FalZioł III 6d; Abowiem oczet zachowawa ciało y wŧzythki przyrodzone wilkoŧci w człowiecze/ od zagniłości y od prochnienia. FalZioł V 73, *4e, I 128c, 133a, II 10d, 11a, III 28a, V 25v.*

b. W zębach (2) :

Wyrażenie: »prochnienie zębow« (2): korzeń tego tho ziela w oczcie vwarzony/ zębowy bol vŧmierza y też prochnienia zębow broni FalZioł I 146c, V 80v.

c. W pokarmach (3) : *ale czarne Oliwki ty łą niedobre żoładkowi dla prochnienia łwego. FalZioł III 22b.*

Szereg: »prochnienie i (za)gniłość« (2): Theż łol prochnienia y zagniłości broni w kaźdey rzeczcy wilgotney/ iako w mięŧie, w rybach y w inŧzych rzeczach. FalZioł III 38d, I 31c.

Synonimy: gnicie, gniłość, zagniłość.

Cf PROCHNIEĆ